

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 46. Nicolai II. obitus. Alexander secundus Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

spoliatum remitteret. Dedit id Roma-
 norum precibus Papa, ea addita condi-
 tione, ut Aldredus Episcopatu Vigor-
 niensi se abdicaret, & alius Episcopus ibi
 ordinaretur. Ita Nicolaus Anglos mu-
 neribus cumulos, ut spoliatis solatium
 suggeret, dimisit, & Legatos, qui man-
 data sua effectui dari curarent, sequi
 iussit.

Sæculum XI.
 A.C. 1061.

§. XLVI.

*Nicolai II. obitus. Alexander II.
 Papa.*

Nicolaus II. Papa naturæ debitum sol-
 vit Florentiæ, exeunte mense Junio
 anno millesimo sexagesimo primo sepul-
 tusque est in Ecclesia S. Reparata; nam
 Sedem Florentinam semper cum Roma-
 na servavit, in qua annis duobus & quin-
 que ferme mensibus sedit. Refert Pe-
 trus Damiani, testimonio nixus Mainar-
 di Episcopi S. Rufinæ, Nicolaum nullo
 die omisisse pedes duodecim pauperum
 lavare, & quod si id cum luce diei fieri
 negotia non permisissent, eum noctu-
 pium officium inopibus exhibuisse.

Papebr. co-
 nat.

At Romani de electione Successionis
 infelici schismate dividebantur. Cum
 que in Germaniam ad Henricum Regem
 adhuc puerum matremque ipsius Impe-
 ratricem Agnetem Stephanum Presby-
 terum Cardinalem, cum epistolis nomi-

Chron. Cass.
 lib. III. c. 21.
 Contin. Her-
 man. a. 1061.

Yy 5

ne

Sæculum XI. ne S. Sedis scriptis, Legatum misissent,
A.C. 1061. ei in conspectum Principum venire non

Discept. Sy- licuit, sed re infecta & clausas referens
nod. Pet. literas Romam rediit. Tandem post
Dam. opusc. quam Sacra Sedes tres menses vacasset,
IV.

Hildebrandus Archidiaconus, Cardina-
libus & nobilissimis Romanorum ad de-
liberationem convocatis, decrevit, re-
sponsum ab aula Regia non amplius esse
expectandum, ne interea seditio invale-
sceret, & Anselmum, filium Anselmi ci-
vis Mediolanensis, Episcopum Lucensem,
Papam eligi (*) curavit, Alexandrum II.
appellatum, cujus electionem Regi Hen-
rico non ingratam fore, quia ipsi familia-
ris erat, confidebant. Desiderius quo-
que Cardinalis Abbas montis Cassini
cum Roberto Guischaro, Apuliæ Prin-
cipe, Romam venerant, Papam legitime
eligentibus præsidio futuri, ad quod Ro-
bertus juramento se obligaverat. Ale-
xander corona Pontificali in Dominica,
die trigesima Septembris, anno millesimo
sexagesimo primo, redimitus Romanæ Ec-
clesiæ

(*) Jam tertium ex Antecessoribus suis Hil-
debrandus in Sacra Sede collocat. Quocum
aliquando S. Petrus Dam. sequenti Disticho sim-
pliciter & innocenter ludit: Card. Bar. ad h. ann.

Papam rite colo, sed te prostratus adoro:

Tu facis hunc Dominum, te facit ipse
Deum!

clesiæ annos undecim & dimidium præ- Sæculum XI.
fuit. A.C. 1061.

§. XLVII.

Cadalous Antipapa.

Illa tempestate Italiæ Regno moderaba- *Gest. Pont.*
tur Guido Parmensis, vir majorum *ap. Baron.*
ceris inclytus, ab Imperatrice Cancellaria- *an. 1061.*
rius creatus, quo auctore Episcopi Lon- *1062.*
gobardiæ, plerique Simonia & luxuriæ
vitiis notati, cum magna multitudine
Clericorum iisdem morbis laborantium,
congregati, statuerunt, nullum alium Pa-
pam, quam in Paradiso Italiæ (hoc nomi-
ne Longobardiam indicabant) natum re-
cipere, & denique non alium, nisi virum,
qui ipsorum fragilitati indulgeret. Tum
ut cogitata exequerentur, aliqui eorum
superatis Alpibus coronam juveni Regi
deferunt, atque in conspectum matris
ipsius, Imperatricis, admissi ei suggerunt,
Henrico filio Dignitatem Patricii, quam
Imperator ejus parens habuisset, jure esse
conferendam. Simulque rogant femi-
nam, ut Papam eligi curaret, affirman-
tes, Nicolaum II. sancivisse, ut deinceps
nemo legitimus Pontifex haberetur, nisi
quem Cardinales elegissent, & cujus ele-
ctionem consensus Regis confirmasset.

His Legatis in Regia versantibus,
Conventus, seu Comitia generalia Basi-
leæ aguntur, in quibus, Italiæ, id est,
Longo-